

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄.

Σημ. — Μετά τὰς 2 μ. μ. ὧς καὶ τὰς ἑορτὰς
τηλεφωνεῖτε ἀριθ. 70—412.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΜΙΧ. ΧΡ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

ΤΟ 2ον ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΝΑΣ. ΚΩΝΣΤΑ, Δρ. ΧΗΜΙΚΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν τὰ ἐργοστάσια ηλεκτροπαραγωγῆς πολλῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων ἐκινούντο μὲ ἀεριωμηχανὸς διὰ λυγνίτου αἱ ὁποῖαι ἐν τῷ μεταξῷ ἀντεκατεστάθησαν μὲ πετρελαιομηχανάς. Τὸ ἴδιον ἔγινε μὲ τὴν βιομηχανικὴν κίνησιν. Διὰ τοὺς δύο αὐτοὺς σκοποὺς κατηναλίσκοντο προπολεμικῶς περὶ τοὺς 75 χιλ. τόνους ἀκαθάρτου πετρελαίου. Ἐὰν τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ πετρελαίου αὐτοῦ ἀντικαταστήσωμεν μὲ λυγνίτην ἐξοικονομοῦμεν ἐτησίως συνάλλαγμα 80 ἑκατομμυρίων δρχ. καὶ ἐξασφαλίζομεν κατανάλωσιν 150 χιλ. τόνων περίπου λυγνίτου. Ἡ οἰκιακὴ θέρμανσις ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὰς λυγνιτοφόρους περιοχὰς μὲ καταλλήλους θερμάστρας, γίνεται δὲ ἤδη εἰς μερικὰς ἐξ αὐτῶν. Τὰ ἀρτοποιεῖα ἡμποροῦν ἀριστά νὰ θερμανθοῦν μὲ λυγνίτην, καταργουμένων κατὰ τὸ δυνατόν τῶν οἰκιακῶν φούρνων ποὺ σπαταλοῦν μεγάλα ποσὰ καυσοξύλων. Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἀποκλείω ἀπολύτως τὴν Ἴδρυσιν θερμικῶν ἐγκαταστάσεων κοντὰ εἰς τὰ μεγάλα λυγνιτωχεῖα, ἀλλὰ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ μελετηθῇ ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ὑδροηλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις, καὶ ἐκφύγει τῆς ἐιδικότητός μου. Σκοπὸς μου ἦτο νὰ ὑποδείξω κυρίως ἐπιτοπίους καταναλώσεις μικρὰς μὲν αἱ ὁποῖαι ὅμως ἀφορίζονται δημοσιοῦσιν μίαν βέβαιαν ἀναπτύξεως πολλῶν ὀρυχίων.

Διὰ νὰ προωθηθῇ ἡ κατανάλωσις αὐτὴ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὀρθολογισμένη ἐκμετάλλευσις καὶ μηχανικὰ μέσα ὁπότε θὰ φθάσωμεν εἰς μίαν εὐθηγίαν τιμὴν κοντὰ εἰς τὰ ὄρυχεα. Εἶναι ἐπίσης ἀνάγκη νὰ γίνων μερικὰ ἐρευνητικὰ ἐργασία δια εἰς τὰ ἐξακριβώσωμεν τὰ ἀποθεμάτα μας κατὰ προεγγύσιον. Διότι ὁ λυγνίτης δὲν ξαναγίνεται καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸν σπαταλῶμεν, δὲν ἀνήκει μόνον εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Φωταερίον καὶ κόνι .

Ἐντὸς τῶν τελευταίων 8 προπολεμικῶν ἐτῶν ἡ κατανάλωσις μας εἰς κόνι ἀνήλθεν ἀπὸ 50 εἰς 100 χιλ. τόνους, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον οἱ 10 χιλ. τ. ἦσαν μεταλλουργικόν. Χωρὶς νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς ἀξέησιν τῆς καταναλώσεως, ἡ ὁποία θὰ καλυφθῇ πιθανῶς ἀπὸ μπρικέτας λυγνίτου, διὰ τὴν παραγωγὴν 100 χιλ. τ. κόνι πρέπει νὰ ἀποσταχθοῦν περὶ τοὺς 150 χιλ. τ. λιθάνθρακος. Ἐὰν τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἐξυψητρηθῇ μὲ φωταερίον, χρειάζονται περὶ τὰ 50 ἑκατομμύρια κυβ. μ. Ἡ κατεργασία τῶν 150 χιλ. τ. λιθάνθρακος ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ 60—80 ἑκατομ. κυβ. μ. καλῶτερι ἐπομένως καὶ ἐνδεχομένην ἀξέησιν τῆς καταναλώσεως φωταερίου. Εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ πλεονάσμα θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν κλιβάνων. Συνεπὸς μὲ ἕνα ἐργοστάσιον, Ἰδρυθῶμεν παρὰ τὴν θάλασσαν, θὰ καλύψωμεν συγχρόνως τὰς ἀνάγκας εἰς κόνι καὶ θὰ δώσωμεν φωταερίον εἰς τὸν πληθυσμὸν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς. Προπολεμικῶς μία τοιαύτη συγχρονισμένη ἐγκατάστασις θὰ ἐστοίχιζε 50—100 ἑκατομ. δρχ. καὶ μὲ ἀξιοποίησιν τῶν παραπρῶτων θὰ ἡμποροῦσε νὰ δώσῃ τὸ φωταερίον πρὸς 2 δρχ. Ἐναντι τῶν 5, ποῦ ἐβίβeto προπολεμικῶς. Τὸ συνάλλαγμα τῶν λιθανθράκων θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὸ κόνι, τὸ θετικὸν ἀμμόνιον καὶ τὸ βενζόλιον καὶ θὰ μείνου δωρεάν, ἀπὸ συναλλαγματικῆς ἀπόψεως, τὸ φωταερίον καὶ ἡ πίσσα.

Ὁ συνάδελφος κ. Α. Δεληγιάννης ἔχει προτείνει τὴν Ἴδρυσιν ηλεκτρομεταλλουργίας σιδήρου μὲ ποῦτον στάθμιν τὴν παραγωγὴν 80 χιλ. τ. κόνι καὶ τὸν

παραφίνης καὶ ἀσφάλτου διὰ τὴν ὁδοποιίαν. Διὰ νὰ καλύψωμεν τὰς ἀνάγκας μας εἰς τὸ τέλος τῆς προερχοῦσας δεκαετίας θὰ πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς βαθμιαίαν Ἴδρυσιν τριῶν ἐργοστασίων διὰ τελικὴν κατεργασίαν 400 χιλ. τόνων ἀκατεργάστου πετρελαίου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ παραγάγωμεν 150 χιλ. τ. βενζίνης, 100 χιλ. τ. ἀκαθ. πετρελαίου, ἀνὰ 20 χιλ. τ. φωτιστικοῦ πετρελαίου, λιπαντικῶν καὶ ἀσφάλτου. Ἐὰν χροιάζομεθα περισσύτερον μαζοῦθ θὰ τὸ προμηθευθῶμεν ὡς τοιοῦτον εὐθηγότερα. Θὰ ἦτο ὁρθὸν νὰ χωρίσωμεν τὴν Ἴδρυσιν εἰς 3 στάδια ἀρχίζοντες πρῶτον ἀπὸ ἕνα ἐργοστάσιον εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν καὶ προχωροῦντες κατόπιν εἰς δεύτερον εἰς Θεσσαλονικὴν καὶ τρίτον εἰς Πάτρας.

Δυνάμεθα νὰ προβυλογίσωμεν ὅτι τὰ ἐργοστάσια αὐτὰ θὰ ἐστοίχιζαν συνολικῶς περὶ τὰ 600 ἑκατομμύρια προπολ. δρχ. ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πολὺ καὶ 3½ θὰ ἀντεπροσώπευον μηχανήματα εἰσαχθῶσμένα. Ὅποιαδῆποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ μορφή τῶν ἐπιχειρήσεων τὸ Κράτος θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸν ἔλεγχον τούτων. Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ προγράμματος θὰ ἐξοικονομοῦμεν ἐτησίως συνάλλαγμα 850 ἑκατομμ. δρχ. δηλαδὴ ἐντὸς 1½ ἔτους θὰ ἀσπασθῶμεν τὰ ἐργοστάσια ἀπὸ τὸ συνάλλαγμα ποῦθ θὰ κερδίζομεν. Ἐὰν τὰ ἐργοστάσια Ἰδρυθοῦν ἐντὸς ἐλευθερίας ζώσης τότε, ἀπλουστεύεται ὁ ἔλεγχος καὶ δημοσιοῦνται καὶ δυνατότης ἐπάνεξαναγωγῆς τῶν ποιοτήτων.

Τὴν πρῶτην ἔλην, δηλαδὴ τὸ ἀκατέργαστον πετρελαίον, θὰ προμηθευθῶμεν κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν ἢ ἀπὸ τὴν Ἰρὰκ, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν. Ποιοτικῶς ὑπερτεροῦν τὰ ρουμανικὰ ἀλλὰ τὰ ἄλβανικὰ εἶναι πολὺ κοντὰ μας καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἔλυσαν τὰ τεχνικὰ προβλήματα τῆς κατεργασίας τούτων. Μὲ μίαν σαλτηνογραμμὴν μήκου 800 χιλιομέτρων ἡμποροῦμεν νὰ τὰ φέρωμεν εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον. Τὸ 1940 ἡ Ἰταλία ἐφόρτωσεν ἀπὸ τὸν Αὐλῶνα 350 χιλ. τόνους καὶ ὑπελόγηζαν διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον νὰ φορτάνουν 1,5 ἑκατομμ. τόνων ἐνῶ τὰ ἐξακριβωμένα ἀποθέματα ἀνεβιβάζοντο εἰς πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων τόνων. Μεταξῶ τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων ποῦθ θὰ ζητήσῃ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν θὰ πρέπει νὰ εἶναι αἱ ἐγκαταστάσεις κατεργασίας τῶν πετρελαίων καὶ ἡ ἐκχώρησις τῶν Ἰταλικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἄλβανικῶν πετρελαίων γῶν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεχισθοῦν τὰ ταχύτερον αἱ προπολεμικὰ ἐρευνητικὰ ἐργασία διὰ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ἂν ἔχωμεν ἢ δχι πετρελαία. Παραλλήλως πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν καὶ αἱ πολυπληθεῖς ἐμφανίσεις ἀσφαλτολίθων, πηροσχιτολίθων καὶ γητῶν ἀερίων βιότι δλαί αὐταὶ ἀποτελοῦν σήμερον εἰς ἄλλας χώρας σοβαροτάτας πηγὰς πλούτου.

Δὲν νομίζω ὅτι μᾶς συμφέρει νὰ χρησιμοποιήσωμεν οἰκονομικὰ πρὸς ἀνάμειξιν εἰς τὴν βενζίνην τῶν αὐτοκινήτων, ἐφ' ὅσον τὸ παρασκευάζομεν ἀπὸ τὴν ἀκριβὴν σταφίδα. Θὰ εἶναι ἴσως προτιμώτερον νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος παρὰ νὰ τὴν παράγωμεν μὲ τόσοσους κόπους καὶ ἐξοδα διὰ νὰ τὴν κάρωμεν εἰς τὸ τέλος οἰκονομικὰ διὰ τὰ αὐτοκίνητα.

Συμπέρασμα

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἡμποροῦν νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς. Διὰ τὴν ἔξλιξη ἀντικαταστάσεως τῶν καυσοξύλων καὶ τῶν ζυλιανθράκων εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν μὲ φωταερίον καὶ μὲ μπρικέτας θὰ ἐξοικονομήσωμεν 1,5 ἑκατομμ. τόνων καυ-

όποιους θα απαιτηθούν περί τας 85 χιλ. γλν. Διά την παραγωγή τούτων θα χρειασθούν 70 χιλ. τ. λιθάνθρακος, τὸ δὲ ἀέριον θὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν παραγωγὴν συνθετικῆς ἀμμωνίας, διὰ ἀζωτοῦχα λιπώματα.

Τὰ δύο ἀνωτέρω ἐργαστάσια θὰ παράγουν ἐτησίως ἄνω τῶν 2 χιλ. τ. θεϊκοῦ ἀμμωνίου, 1,5 χιλ. τ. βενζολίου καὶ 8-9 χιλ. τ. πίσης ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ παραχθῶσι περαιτέρω περὶ τοῦς 400 τόννους ναφθαλίνης, 250 τ. φαινικοῦ ὀξέος ἀκαθάρτου, 400 τ. ἐλαίων διαποτίσεως ἔζλων καὶ 4,5 χιλ. τ. πίσης σκληρᾶς. Ὅλα αὐτὰ καθῶς καὶ ὅ,τι θὰ παραχθῆ διὰ τῆς μελλοντικῆς καταγωγᾶς τούτων μᾶς εἶναι ἀπαραίτητα. Τὰ περισσότερα τὰ εἰσάγουμεν ἦδη, τὰ δὲ ἄλλα θὰ δώσουν ἀφορμὴν νὰ ἱδρυθῶν νέαι χημικαὶ βιομηχανίαι, θὰ ὑποβηθῶσιν δὲ καὶ ὑφισταμέναις τοιαύταις.

Ἵγρὰ ναύσιμα

Αἱ μέχρι σήμερον γενόμεναι ἔρηναι δὲν ἀπέδειξαν ὅτι ἔχομεν πετρέλαιον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μένομεν πάντοτε μὲ τὴν σαφῆ ἀλλὰ πενιχρὰ ἐμφάνισιν τῆς Ζακύνθου. Ἐχομεν ὅμως ἀνάγκην ὄγρων καυσίμων καὶ ἐάν συνεχίζετο ὁ προπολεμικὸς ρυθμὸς, τότε μετὰ μιαν δεκαετίαν θὰ ἐφθάσαμεν εἰς τοιαύτας καταναλώσεις ὥστε διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν μόνων, ἐκτὸς τῶν στερεῶν καυσίμων, θὰ ἐξωδύσαμεν ὄχι μόνον τὸ συνάλλαγμα τῶν σταφιδῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐλαιολάδου μας. Ὑπάρχουν πολλαὶ ἄλλαι πού δὲν ἔχουν πετρελαία, ἀλλὰ δὲν περιωρίσθησαν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἐτοιμῶν προϊόντων. Ἡ Ἰταλία πολὺ πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀλβανικῶν πετρελαίων ἔχεν ἱδρῶσι ἐγκαταστάσεις εἰς 10 διάφορα σημεῖα τῆς χώρας, κατεργαζομένης πετρελαία ἀπὸ τὸν Ἐξωτερικόν, πού ἐκάλυπτον τὰ 50ο/ο τῶν ἀναγκῶν τῆς. Ἡ Γαλλία τὸ 1937 ἐκάλυπτε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς. Παρομοίαν τακτικὴν ἠκολούθησαν τὰ Κράτη τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ τελευταία καὶ ἡ Πορτογαλία. Ἡ Γερμανία ἀπέβλεπεν εἰς πᾶρῃ αὐτάρκειαν διὰ συνθετικοῦ πετρελαίου ἀπὸ γαιάνθρακος καὶ εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου εἶχε φθάσει παραγωγῆς 2 ἑκατομύ. τ. ὄγρων καυσίμων, τὸ παράδειμά τῆς δὲ ἠκολούθησεν εἰς μικροτέραν κλίμακα ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰαπωνία. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ σκεφθῶμεν νὰ ἱδρῶσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα βιομηχανίαν συνθετικῆς βενζίνης ἀπὸ λιγνίτης, ἀλλὰ ἐνδεικνυται διὰ λόγους ἐξοικονομήσεως συνάλλαγματος νὰ ἱδρῶσωμεν βιομηχανίαν κατεργασίας πετρελαίου εἰσαγομένου ἀπὸ τὸν Ἐξωτερικόν. Ἡ ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας αὐτῆς ἐπιτρέπει σήμερον διὰ καταλλήλων κατευθύνσεων νὰ παραγάγῃ κανεὶς κυρίως βενζίνη καὶ ὀρυκτέλαια πού εἶναι καὶ τὰ πολυτιμώτερα μὲ παράλληλον παραγωγὴν ὡς παραπροϊόντων ἀκαθάρτου πετρελαίου, ὀλίγου φωτιστικοῦ πού πάντοτε θὰ χρειάζομεθα, ὀλίγης

ὀρυκτοῦ καὶ ὅς καταναλωθῶσι περὶ τοῦς 10 τόννους λιγνίτου. Διὰ τῆς γόησεως λιγνίτου εἰς ἀβυσσοκαμίβους καὶ κλινοκαμίβους θὰ ἐξοικονομήσωμεν ἀκόμη 300 χιλ. τόννους καυσοζόλων. Διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ λιγνίτου καὶ τῶν μικροκετῶν του εἰς τοὺς αἰθηροδρόμους, εἰς τὴν τοιμηνοποίησην, εἰς τὴν βιομηχανικὴν κίνησιν καὶ τὰς ἐργαστάσια ηλεκτροπαραγωγῆς θὰ ἐξοικονομήσωμεν συνάλλαγμα καὶ θὰ καταναλώσωμεν ἀκόμη τοὺς ἀγίστους 500 χιλ. τόννους λιγνίτου. Σοβαρὰ ποσὰ συνάλλαγματος θὰ ἐξοικονομήσωμεν ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον κατεργασίαν τῶν πετρελαίων.

Ἡμποροῦμεν νὰ δεχθῶμεν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ μὲ τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα καταναλώσεως θὰ ἐξοικονομήσωμεν εἰς συνάλλαγμα περὶ τὰ 500 ἑκατ. δρχ. προπολ. καὶ θὰ καταναλώσωμεν περὶ τὸ 1,4 ἑκατομμύρια τόννους λιγνίτου. Διὰ τῶν ἀνωτέρω θὰ ἐπιτευχθῆ συγχρόνως μία σοβαρὰ ἐνίσχυσις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ θὰ δοθῆ ἐργασία εἰς μεγάλον ἀριθμὸν ἀνέγων.

Ἄλλα διὰ τὴν πραγματοποιήσασιν τῶν ἀνωτέρω χρειάζεταιτι ἕνα στάδιον μελετῶν καὶ πειραμάτων εἰς μικρὰν βιομηχανικὴν κλίμακα. Τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ τὸ Κράτος, ἀλλὰ μὲχρι σήμερον δὲν μᾶς ἐβείξε τοιαύτας διαθέσεις. Διαμαρτυροῦνται διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν συναλλάγματος, αἱ κυβερνήσεις καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐξαγέλλουν προγράμματα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν καὶ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος δὲν γίνεται τίποτε. Τὸ καθῆκον τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰ νὰ ἀναλάβωσιν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω προτάσεων ἢ ἄλλων καλλιτέρων, διότι πρόκειται περὶ ἔργων κοινῆς ὠφελείας ὅπως εἶναι τὰ ἐγχειροβελτιωτικά, τὰ ὕδροηλεκτρικά, τὰ ἐξυγιαντικά καὶ πῶσα ἄλλα. Ἀς ἀναθεσῶν τοὺς ἀρχιστοὺν τὴν ἐκτέλεσιν τούτων εἰς αὐτόνομους ὀργανισμούς Ἐάν ὅμως τελικῶς δὲν γίνῃ τίποτε ἀπὸ τὴν κρατικὴν πρωτοβουλίαν, τοὺς ἀρχιστοὺν ἂς μὴ παρεμβάλωσιν ἐμπόδια εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν πραγματοποιήσασιν τῶν.

Τὸ Κράτος μᾶς εἰδείξεν ὅτι ἀπαχθάνεται τὴν Τεχνικὴν, καὶ ὅτι δὲν ἀντελήθη ἀκόμη διὰ μὲ τὴν βοήθειάν τῆς θὰ λυθῶν ὄχι μόνον τὰ οικονομικὰ ἀλλὰ καὶ πολλὰ κοινωνικὰ προβλήματα τῆς χώρας. Οἱ κυβερνῶντες δὲν εἶναι τεχνικοί, συνεισπᾶ δὲν τὰ ἐννοοῦσιν αὐτὰ καὶ ἀποφεύγουν τὰς εὐθύναις. Ὁ τεχνικὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ συνεννοηθῆ μὲ τὸν νομικόν, διότι ἔχουν ἐντελῶς διαφορετικὴν νοοτροπίαν. Μόνον μὲ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῶν τεχνικῶν εἰς τὴν ἰσχυροποίησιν τῆς χώρας ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἱδῶμεν πραγματοποιούμενα εἰς τὰς ἡμέρας μας τὰ μεγάλα τεχνικὰ καὶ παραγωγικὰ ἔργα πού δραματιζόμεθα καὶ πού θὰ μεταβάλλωσιν ἐντελῶς τὴν σημερινὴν εἰκόνα τῆς χώρας μας.

ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΣ